

Първичната версия е запазена въ въ пергаментенъ ржкописъ отъ XIII в., български изводъ, намиращъ се нѣкога въ Света-гора и сетне пренесенъ въ Румянцевския музей въ Москва (Викторовъ, Собрание рукописей П. И. Севастьянова. Москва 1881, стр. 64; И. Срезневскій, Свѣдѣнія и замѣтки, XXXVII, 53 сл.; Күрілло-Меѳодіевскій сбѣрникъ. Москва 1865 г., стр. 309—312, гдето е обнародвана българската версия). Вторичната версия, по ржкописъ сръбски изводъ отъ XV в., въ Загребската Академия на наукитъ, обнародва Лавровъ (Климентъ епископъ словѣнскій. Москва 1894, стр. ѿд—лѿ). По-старъ сръбски преписъ на тая версия, отъ XIV в., се намира въ Хлудовата сбирка въ Москва, № 195. Рускитъ преписи спадатъ сжщо къмъ вторичната версия. Най-старъ руски преписъ, отъ XIV в., печата Срезневски въ своитъ Свѣдѣнія и замѣтки, XXXVII, 55—60. Другъ руски преписъ, отъ XV в., бѣ обнародванъ въ Күрілло-Меѳодіевскій сбѣрникъ, стр. 313—318.

Въ едни преписи похвалата е посочена като произведение на Климента папа Римски (очевидно смѣсване на имената), а въ руския преписъ отъ XV в. изрично се бележи: **сѣтворено Климентѡмъ ѿпѣпѡмъ**. Но и безъ тия означения стилътъ на похвалата показва че нейниятъ съчинителъ е Климентъ Охридски.

Тукъ печатаме похвалата по дветъ версии успоредно, първичната по българския преписъ отъ XIII в., а вторичната по сръбския Хлудовски преписъ отъ XIV в. И за дветъ използвахме притежаванитъ отъ насъ съответни фотографски снимки.¹⁾

Мѿѿ . ѿѿрн . ѿ . ꙗма . н' похва .
прѣѣженоу ѡѿоу нашоу . н' настав' .
никоу словѣнскоу ѿзыкоу . Күрило фн-
лософа . н' стѣ(о) Меѳодиа оуѿн-
телеъ . бл҃гнѣ ѡѿе .

Се въснѣ намъ хрѣтолюбѣн . свѣ-
тозари(а) паматъ . прѣѣженѣго

Мѿѿ фекроуѿ въ ѿѿ . похвала бл҃жено-
моу ѡѿоу нашоу н оуѿнтелю сло-
вѣнскомоу Күрилоу философу .
ѡѿе бл҃гнѣ .

Се въснѣ намъ хрѣтолюбѣн . свѣто-
зариѣ паметь, прѣѣженѣго ѡѿѿ ѿѿ-

¹⁾ Отъ надбуквенитъ знакове въ първия текстъ точката (.) или точка и оксия ('), слагани надъ втората отъ две съседни гласни, показватъ йотация. Тия жжжитъ знакове надъ начална гласна сж само графически и замѣстватъ обикновено гръцкото тънко придиѣание ('), което нѣма звукова стойность. Следъ съгласни знакътъ ' замѣства изпуснатъ йеръ и отговаря на знака пайеръкъ ('), който сжщо така се срѣща въ тоя текстъ. Точкитъ, които отдѣ-
лятъ нѣкои думи, сж сложени обикновено въ срѣдата или горе на реда.